

587

ZARZĄDZENIE PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI ETATÓW

z dnia 9 czerwca 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania dozorców i strażników.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w ministerstwach i urzędach centralnych (Dz. U. Nr 10, poz. 54), § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w prezydiach rad narodowych i terenowych organach podległych ministrom (Dz. U. Nr 20, poz. 98), § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 107) oraz § 12 uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Monitor Polski Nr 33, poz. 412) — w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie normuje zasady wynagradzania dozorców i strażników zatrudnionych w:

- 1) ministerstwach i urzędach centralnych, jak również w centralnych zarządach i zarządach, wchodzących w skład ministerstw i urzędów centralnych;
- 2) prezydiach rad narodowych wojewódzkich (w m. st. Warszawie i m. Łodzi), powiatowych, miejskich i dzielnicowych oraz osiedli;
- 3) terenowych urzędach podległych ministrom (kierownikom urzędów centralnych) nie wchodzących w skład terenowych organów jednolitej władzy państwowej;
- 4) instytutach naukowych i naukowo-badawczych oraz placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk;
- 5) zakładach społecznych służby zdrowia i kolumnach transportu sanitarnego.

§ 2. Dozorcami w rozumieniu zarządzenia są pracownicy pilnujący nieruchomości zamkniętych.

§ 3. Strażnikami w rozumieniu zarządzenia są pracownicy pilnujący pomieszczeń, urządzeń i inwentarza biurowego w jednostkach wymienionych w § 1.

§ 4. 1. Rozkład czasu pracy dozorców i strażników ustalają:

- 1) w jednostkach wymienionych w § 1 pkt 1, 3, 4 i 5 — właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) lub z ich upoważnienia kierownicy jednostek podległych bezpośrednio ministrom;
- 2) w prezydiach rad narodowych szczebla wojewódzkiego i powiatowego — przewodniczący prezydiów tych rad lub z upoważnienia przewodniczącego wyznaczony kierownik wydziału.

2. Czas pracy dozorców i strażników poczynając od dnia 1 stycznia 1957 r. nie może przekraczać 8 godzin na dobę.

3. Pracownikom, o których mowa w § 1, przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 5. 1. Wynagrodzenie miesięczne pracowników określonych w § 1 ustala się w następującej wysokości:

dozorca	— 500 zł,
strażnik	— 600 lub 680 zł,
starszy strażnik	— 680 lub 730 zł.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 przysługuje za 200 godzin pracy w miesiącu (46 godzin tygodniowo).

§ 6. 1. Strażnikom i dozorcóm przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

- 1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — po 110% zasadniczej stawki godzinowej;
- 2) za następne godziny nadliczbowe oraz godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy — po 200% zasadniczej stawki godzinowej.

2. Zasadniczą stawkę godzinową otrzymuje się przez podzielenie otrzymywanego przez pracownika wynagrodzenia miesięcznego przez 200.

3. Za czas szkolenia zawodowego ewentualnie pogotowia poza normalnym czasem pracy pracownicy otrzymują po 150% zasadniczej stawki godzinowej za godzinę szkolenia lub pogotowia.

§ 7. Zarządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą:

- 1) od dnia 1 kwietnia 1956 r. — w stosunku do dozorców i strażników zatrudnionych w ministerstwach i urzędach centralnych, jak również w centralnych zarządach i zarządach wchodzących w skład ministerstw i urzędów centralnych;
- 2) od dnia 1 czerwca 1956 r. — w stosunku do dozorców i strażników zatrudnionych:
 - a) w prezydiach rad narodowych wojewódzkich (w m. st. Warszawie i m. Łodzi), powiatowych, miejskich, dzielnicowych oraz osiedli,
 - b) terenowych urzędach podległych ministrom (kierownikom urzędów centralnych) nie wchodzących w skład terenowych organów jednolitej władzy państwowej,
 - c) w instytutach naukowych i naukowo-badawczych oraz placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk,
 - d) w społecznych zakładach służby zdrowia i kolumnach transportu sanitarnego.

Prezes Państwowej Komisji Etatów: w z. J. Wieczorek